

17. november 1976 med en samlet garantisum på ca. 278 mill. kr.

Går man ud fra, at den afdragsfri periode for alle lånene forlænges til 5 år, at lånene forrentes med 20 pct. p.a., at den del af renten, der ikke dækkes af rentetilskud, tilskrives hovedstolen i hele den afdragsfri periode, og at afdragstiden for alle lånene forlænges, således at lånene skal være tilbagebetalt 13 år fra stiftelsen, skønnes det, at statens samlede garantiforpligtelser vedrørende de nævnte lån vil blive forøget fra ca. 278 mill. kr. til ca. 421 mill. kr. ved udgangen af 1982, hvorefter lånene afdrages.

b. Når den afdragsfri periode for lånene forlænges, og når afdragstiden for lånene forlænges, vil rentetilskud efter lovens § 7 blive beregnet af større beløb end forudsat i loven.

Det skønnes, at statens samlede rentetilskud som følge heraf vil blive forhøjet fra ca. 44 mill. kr. til ca. 69 mill. kr., eller med ca. 25 mill. kr.

Lovforslagets administrative konsekvenser

Det kan ikke udelukkes, at lovforslaget vil nødvendiggøre en udvidelse af den statslige administration.

Forslaget vil ikke få konsekvenser for den kommunale administration.

Bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 2.

Til stk. 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til stk. 2.

I de fleste sager, hvori der udbetales rentetilskud, er den afdragsfri 2-årige periode udløbet, og udbetaling af rentetilskud i de resterende 5 år er indkodet på EDB.

Hvis der i disse sager sker ændring af lånevilkårene i overensstemmelse med forslagets § 2, stk. 1, vil en nøjagtig beregning af rentetilskuddet i den resterende afdragsfri periode kræve manuel behandling af alle sagerne som følge af, at ikke alle lånene forrentes med samme rentesats. Dette vil

medføre et uforholdsmæssigt stort administrativt arbejde.

Det er derfor hensigten at søge gennemført en ordning, der muliggør en forenklet EDB-mæssig beregning og udbetaling af rentetilskuddet i den forlængede afdragsfri periode. En sådan ordning vil kunne medføre, at rentetilskuddet ikke i alle tilfælde bliver nøjagtigt 5 pct. p.a. af den til enhver tid værende restgæld.

Til § 3.

I de fleste tilfælde vil låntagerne have påbedyndt at afdrage på de statsgaranterede lån inden lovens ikrafttræden. Der må i disse tilfælde træffes aftale mellem låntagerne og pengeinstitutterne om, hvorledes en forlængelse af den afdragsfri periode for lånene skal gennemføres. Det er i § 3 foreslået, at landbrugsministeren kan fastsætte regler herom. Hvis sådanne regler bliver udfærdiget, vil det ske efter forhandling med Hypotekbanken, Den Danske Bankforening og Danmarks Sparekasseforening.

Til § 4.

Lovene af 24. december 1975 og 17. november 1976 indeholder regler om, hvilken sikkerhed der skulle stilles for de statsgaranterede lån. I de fleste tilfælde er der til sikkerhed for lånene deponeret ejerpantebreve, der er tinglyst på låntagernes ejendomme inden for den i lovene fastsatte sikkerhedsgrænse. Hvis lånevilkårene ændres efter reglerne i forslagets § 1 eller § 2, vil konsekvensen i mange tilfælde blive, at den stillede sikkerhed ikke er tilstrækkelig stor til at kunne omfatte de renter, der skal tilskrives i den forlængede afdragsfri periode eller en del af disse renter. Det foreslås derfor, at landbrugsministeren i sådanne tilfælde kan bestemme, om der skal stilles yderligere sikkerhed og i bekræftende fald, hvilken sikkerhed der skal stilles i de enkelte tilfælde.

Til § 6.

Som anført under de almindelige bemærkninger skal lovforslaget notificeres for EF-Kommissionen. Under hensyn hertil og til den tid, der vil medgå til tilrettelæggelse af administrationen af loven, foreslås det, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af landbrugsministeren.